

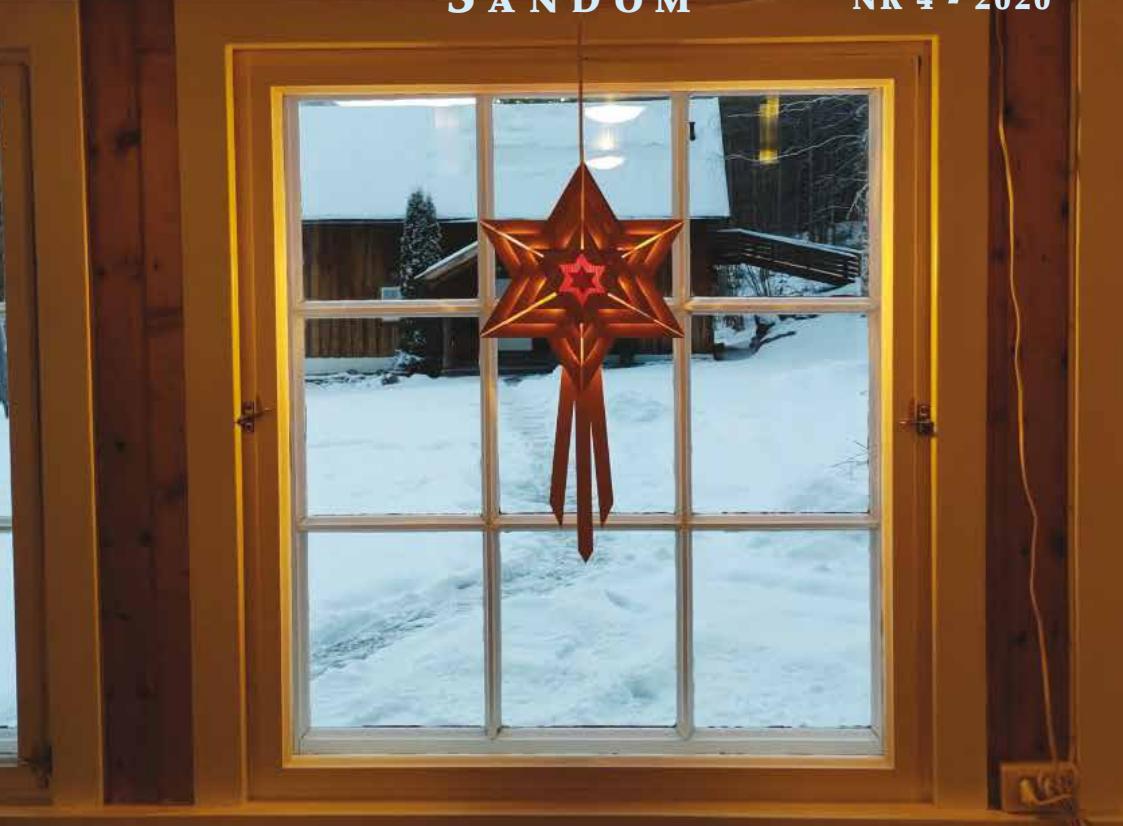
rundbrevet

S A N D O M

NR 4 - 2020

Program
2021.
Napp ut!

Er Gud med i vekslende tider?

Frivillig husfolk og deltaker

Det var en glede att få möjligheten att vara frivillig husfolk och del av det fina felleskapet på Sandom Retreatcenter.

För meg var det, just vid den tidpunkten också en stor lettelse, att byta miljö, att i en, pga Covid-19 anspänt tillvaro i oro och stress, komma till en så fredlig plats som Sandom är, omgiven av Guds mäktiga och vackra natur.

Det var också fint, att för första gången som gäst delta i en retreat. I Jesusmeditationen hade jag möjligheten att känna Jesus och reflektera över bibeltexterna i en liten grupp av människor man kände en samhörighet med.

Retreatens tema var «Med pensel och kamera» och vi fick möjligheten att i hösttid inspireras av fjällens magiska färgrikedom och uttrycka oss fritt i färg och form, vad ögat uppfattar och hjärtat känner.

Dessa veckor var för mig oförglömliga och jag bär med mig en värmel i hjärtat av mötet med fantastiska människor, såväl husfolk som gäster.

Anna

Hilsen fra en jubilant

I år er det 30 år siden jeg reiste på min første retreat. Det første året, altså i 1990, dro jeg for sikkerhets skyld på to retreater, på Sandom og Tomsgården.

Når jeg ser tilbake på denne perioden av livet, vet jeg at jeg trengte begge. Jeg hadde lenge ubevisst lett etter et sted (fysisk og åndelig) hvor det var rom for min individualitet og hvor jeg trygt kunne være i en trosprosess. Jeg er lykkelig for at jeg fant retreatene!

Det er blitt en del av livspulsen, og det har påvirket livet i stor grad. Ville jeg ha beholdt troen uten retreatene? Det får stå som et spørsmål jeg ikke kan svare sikkert på. Men det jeg kan si, er at jeg har fått en tro som er noe mer og annet enn «å holde for sant». Troen er blitt levendegjort. Retreatene er sanselige opplevelser. Det kan være synet av en vakker blomst, det kan være vakker musikk ved måltidene eller den stille vandringen på skogstiene. Det kan være skjønnheten i en annens ansikt. Alt dette og mer til er Guds gave, og retreatene har hjulpet meg til å se det.

En retreat kan gi øyeblikk av åndelig klarhet, men også lange og trege stunder med uklarhet og tomhet. Denne vekslingen kan være krevende, men den er også noe jeg oppfatter som et livsvilkår. Jeg ser som i et speil og i en gåte.

For meg er retreatene nødvendige pusterom og påminnelser om nærværet av Ham som går ved siden av meg, uansett omständigheter. Jeg trenger også den stille nærheten til de andre som går på Veien.

*Vennlig hilsen fra Marion Britt Herborg Lund,
Trondheim*

Velkommen Elisabeth, Tobias og Tammo!

Rett før 1.september rulla ein flyttebil inn på tunet på Nord-Sandom. Vi bar inn kasser, og møbler og endå fleire kasser. Det tok aldri slutt... Ingen tvil om at Tobias er god til å pakke! Og nokre dagar seinare kom Elisabeth med Tammo, og Nord-Sandom vart på nyt fylt med barnelydar. På kontoret og på kjøkkenet, i tyttebærskogen og i retreatar, barnehage og arbeidsliv – det er mangt som skal lærast; og Tammo er allereie i gang med å lære foreldra sine ein del ekte dialektord 😊. Vi gler oss over samarbeid, arbeidsfellesskap, åndeleg fellesskap og naboskap.

Hjarteleg velkommen!

Strømutkobling under retreat. Glimt av humor.

Midt under førre retreat fekk vi melding om at det vart strømutkobling neste dag frå kl. 9-13. Det er vel ikkje så ille, tenker du kanskje – og det er jo sant. På den tida er det jo lyst ute... men ikkje lyst nok inne til meditasjon, og ikkje musikk til stille frukost, og kva med middagslagning og formiddagskaffi, og ikkje vatn – verken til oppvask, drikke eller til toalettbesök eller tanppuss. I Stillhetens Hus ville det bli veldig mørkt i gangane, og heilt mørkt på toaletta. Her gjaldt det å vere kreativ!

I Stillhetens hus vart det haust-stemning der lys-lykter lyste opp dei mørke gangane. Lommelykter og bøtter med vatn stod klare ved alle toaletta. I Bakkhehuset lyste det frå peisen og levande lys ynskte oss velkommen inn til frukost. Havregrauten var framleis varm når frukosten vart servert litt over ni, og i god klostertradisjon las vi Kristus-legenda «Rødstrupen». Den er sterkt, og passar godt, ikkje berre til påske! Etter frukost vart det tid for å rusle ute, så kunne Jesus-meditasjonen vente til lyset kom tilbake. Husfolket klarte til og med å servere varm kringle til formiddagskaffien kl. 12.30! Då venta peisestova full av levande lys og med fyr på peisen. Der smilte ein gjest underfundig, og kunne fortelje at han gjennom heile retreaten hadde hatt sååå lyst til å ha ei samling i peisestova med berre levande lys – og så kom «svaret» på denne måten! Klokka nærma seg 13, og det var tid for veksellesning i kapellet. Vi gjekk over tunet, i tillit til Gud og strømselskapet!

Og midt i alt dette ein underleg fred. Morgongudstenesta starta klokka halv ni, og som retreatleiar var eg veldig innstilt på å bli ferdig til ni. For når lyset forsvann ville vi ikkje kunne lese bibeltekstar, synge eller bruke liturgipermen. Vi avslutta med velsignelsen: *Vår Herre Jesus Kristus selv og Gud, vår Far, som har elsket oss og i sin nåde gitt oss en evig trøst og et godt håp, han gi deres hjerte mot og styrke til alt godt i ord og gjerning!* Vi syng Amen, amen, amen! - og der går lyset! Og så, fire timar seinare, mens Anita står og ringer i klokka på tunet til veksellesning i kapellet: der kom lyset på igjen – akkurat tidsnok til at vi saman kunne be med salmane! Sjeldan har eg opplevd ut- og inn-kobling av strømmen så presis og morosam. Takk til strømselskap og til Gud! Eg kunne ikkje anna enn å smile av timinga! Ingen tvil om at Gud har humor 😊.

Anne-Karin

Temaretreatar, tause retreatar med åndeleg vegleiing, retreatar med fjellvandring – finn din retreat for 2021 allereie no!

Ta ein kikk på årets programfolder! Som vanleg finn du retreat-programmet for både Sandom og Tomasmårdan der. I desse tider med færre gjeste plassar enn elles for å ivareta smittevern, har vi sett opp litt fleire retreatar. Men det kan vere lurt å planlegg og melde seg på tidleg. Sidan vi opna opp att i juni har det vore venteliste på nesten alle retreatane. Fint for oss – men leit for dei som ikkje får komme!

To spennande temaretreatar på våren. Harald Schøien har vore vikarprest i Lom i 2020, og Hans Johan Sagrusten tek over stafettlinnen som vikarprest frå 1. desember. Vi har vore heldige å fått dei med på kvar sin temaretreata!

Harald Schøien har gjennom forkynning, fordrag, musikalar og teater vore ein viktig del av både lokalt og sentralt kyrkjeliv gjennom fleire tiår. Vi har lært Harald å kjenne som ein audmjuk og klok mann med ordet i si makt. Rett og slett med evne til å gje inspirerande mat til både hovud og hjarte! I temaet «Hverdagsliv og hellig tjeneste» vil vi la oss fasinere av personar i bibelen som har gyldigheit langt utover seg sjølv. Som Moses: «Jeg kan ikke, og vil ikke, men tør ikke la være» eller Maria: «Tjeneste til frykt og sorg og glede» Her blir det inspirasjon, gjenkjenning og utfordring. Velkommen!

Hans Johan Sagrusten er kanskje mest kjent som inspirerande forfattar og som forlagsredaktør i Verbum. Han vil opne Openberringsboka for oss: I Openberringa les vi om dei siste, personlege møta med Jesus i Bibelen. Korleis viser han seg for den gamle apostelen Johannes, like før år 100 e.Kr? Vi skal fordjupe oss i bileta av Jesus som Den første og den siste, Lammet, Barnet, Sigerherren og Morgonstjerna. Velkommen – vi gler oss!

Med ski til topps! Endeleg kan vi tilby toppturar med Jesus! Trakke seg opp bratte fjellsider med Jesusmeditasjonen i bakhodet. Og så belønninga på toppen og å kunne suse nedover på randonée - eller telemark-ski. Dette vil nok prege lyttegruppa på kvelden 😊

Som sagt, studer programfoldaren og finn din retreat! Sprei programmet!

Eller kanskje du kan henge opp ein plakat – med eller utan programfolder?

Hilsen fra styreleder

Gud har glede i å bringe frelse til menneskene!

«Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden
blant mennesker Gud har glede i!» Luk 2,14

Slik hørte gjeterne englesangen. Sangen som bar bud om at Frelseren var født, hadde nådd gjeterne utenfor byen. Englesangen forkynte ære til Gud, fred på jorden og vi mennesker får erfare Guds glede! Guds glede over å bringe frelse til menneskene.

I år kan vi se tilbake på det vi vil betegne som et annerledes år. Livene våre, virksomheten vår, landet vårt, ja hele verden er preget av pandemien som herjer. Men selv om året har vært annerledes. Selv om pandemien har tatt liv, har påført sykdom, ensomhet og frykt, har vi også i år fått erfare Guds glede over å bringe frelse til oss mennesker.

Også i 2020 har stillheten du møter på retreat, gitt del i Guds frelsesglede. Mange har i meditasjonen på retreatene blitt utfordret av Gud, som **måtte ta inn** hos Sakkeus, og oss andre. Gud som har **inkludert oss** i sin sammenheng. Gud som **har regien** og Gud som **gir hvile**. Slik at Gud velsignet retreatgjestene, og slik har Gud holdt sin hånd over oss i 2020.

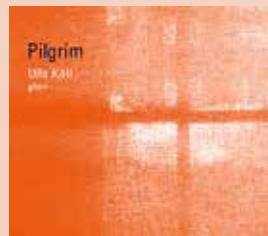
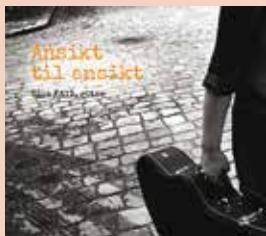
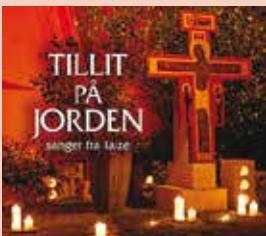
Vi som er med i styret for Sandomstiftelsen ser tilbake på 2020 med glede og takknemlighet, fordi vi igjen og igjen har sett sporene av Guds glede: I rekruttering av nye husfolk, i alle gaver, all støtte og all forbønn vi har erfart i løpet av året. I tilbakemeldingene fra alle gjestene, og i innsatsen til en ivrig og dedikert stab, som i det daglige er med å bringe Guds glede videre!

På styrets vegne ønsker jeg våre husfolk, våre frivillige medarbeidere, støttespillere og alle retreatvenner en velsignet julehøytid og et godt nytt år der vi skal erfare Guds glede over å bringe frelse til oss mennesker!

Roger Dahl, Styreleder

Musikk som gave til jul?

Priserna gäller fram till 24 december.

Tillit på jorden

Taizésånger,
norsk inspeiling.
Endast kr 50 + porto.

Ansikt til ansikt

Gitarr.
Kr 100,- + porto.

Pilegrim

Gitarr.
Kr 100,- + porto.

Flere CD'er: Se www.ullakall.no

Beställ här: <mailto:ulla.k@frisurf.no>

Beställer du före 15 december får du leveransen före jul. Samma pris i norska och svenska kronor.

Intervju med Elisabeth og Tobias

Vi ønsker å presentere Elisabeth og Tobias Giese, som startet som husfolk etter at Anna Magni gikk av med pensjon. Vi gleder oss over å bli litt bedre kjent med dere.

Nå skal dere få ordet:

Fortell litt om deg, Elisabeth! Hvem er du?

Jeg er tysk, 43 år og kom til Norge og Rørvik for fem år siden sammen med Tobias, mannen min. Vi ønsket å oppleve hvordan det er å leve i en annen kultur. Den norske og tyske kulturen har noen forskjeller, selv om de på mange måter er nokså like. Vi ønsket også mere innblikk i hvordan kristentroen lever ut i Norge. Sønnen vår, Tammo Joël, 3,5 år, er født i Norge og trives her. Vi bor nå i tjenesteboligen Storstugu på Nord-Sandom. Den «uberørte» naturen og livet på landsbygda gir oss både ro, pusterom og skaper engasjement.

Hvorfor valgte du å söke jobb på Sandom?

Jeg lengtet etter å ha et arbeid som står i en større sammenheng og som gir mulighet til å leve i et åndelig fellesskap hvor en kan bli seg selv mer og mer, slik Gud har skapt oss til å være. Det er spennende. Jeg ønsker en mere helhetlig måte å leve og arbeide på, som utfordrer meg og gir indre vekst i forhold til mennesker, Jesus og Gud. Et liv som innebærer å leve enklere og fokusert - og som hjelper meg til konsentrasjon om det som er viktigst. Alt dette ønsker jeg også å være med å legge til rette for, at andre kan komme inn i et livsgivende forhold til Gud.

Hvordan ble du kjent med retreatarbeidet og hva slags erfaring har du?

Jeg hadde ikke så mye erfaring med retreat, men oppdaget i ulike sammenhenger elementer fra retreat som berørte meg.

Jeg ble kjent med Taizé-sanger i forskjellige kirkelige sammenhenger og i en fase av livet prøvde Tobias og jeg å ha våre egne tidebønner. Det var en positiv erfaring for meg. I tillegg ble jeg kjent med en kommunitet da jeg var under utdanning. Der levde Diakonisser et forpliktende liv hengitt til Gud. Jeg deltok regelmessig på tidebønnene deres. Jeg var også en gang med på en digital «stille dag», der jeg fikk i oppgave å tenke over et spørsmål noen timer mens jeg var ute i naturen. Jeg skulle lytte til Gud i stillheten, slik at Han kunne «tale til meg» gjennom naturen. Det var veldig inspirerende.

På en bønnekonferanse i fjor ble jeg også kjent med Roy Godwin og kona hans, som leder et bønnesenter i Wales. Gjennom disse møtene og boken hans, "Strømmer av nåde" ble jeg kjent med retreatarbeidet. Det grep meg å lese og høre om hvordan de tjener Gud og mennesker. Målet deres er, gjennom bønn og tilrettelegging, at gjestene får et møte med Gud uten at de som ledere blander seg inn. Når de merker at Gud begynner å arbeide, trekker de seg ut av rommet og lar gjestene være alene med Han.

Jeg ble berørt av å høre om hva Gud gjør ved bønn og se de forandringene som skjer i livet til mennesker som er åpne for han.

Fortell litt om deg, Tobias! Hvem er du?

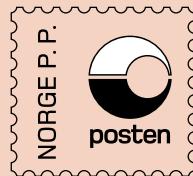
For 42 år siden ble jeg født som tredje barn av en elektriker og ei helsesøster i en by i Øst-Tyskland. Mine foreldre var kristne og prøvde å leve ut sin tro så ærlig som mulig. Det medførte bl.a. noen utfordringer i skolen. For meg var det tidlig veldig tydelig, at jeg var annerledes enn de andre, på grunn av min oppvekst i en kristen familie som tilhørte en baptistmenighet. Jeg er preget av en enkel livsstil og en klar og tydelig tro på Jesus Kristus, som min venn, Herre og frelser. Før vi kom til Norge studerte jeg teologi og jobbet bl.a. som pastor både i Tyskland og Norge. Jeg elsker å gå på tur sammen med kona mi, som jeg ble gift med i 2012. Vår 3 år gammel gutt er en stor glede i livet mitt.

Hvorfor valgte du å söke jobb på Sandom?

Det var ikke kjærlighet ved første blikk, men på retur fra et annet jobbintervju, stakk jeg sammen med kona mi og gutten vår innom på Sandom og ble ønsket velkommen med stor glede og åpne armer. Og besøket ble lengre enn planlagt. Jeg fikk en liten forestilling om livet og arbeidet på Sandom og etter hvert kjente jeg, at dette «kan bli en ny stasjon» i livet mitt sammen med familien. Veldig positivt var det også at både kona mi og jeg kunne jobbe på samme plass, og at vi begge to kunne bidra med våre evner, gaver og erfaringer. Til slutt fikk jeg inntrykk av - og det var positivt, at gutten vår kunne finne sin plass i husfolkfellesskapet. Alt dette og mere var grunnen til at jeg valgte å söke jobben på Sandom.

Hvordan ble du kjent med retreatarbeidet og hva slags erfaring har du?

Jeg var i 2009 for første gang på retreat i et Slott i Sør-Tyskland. Det ble 10 dager som kom til å prege livet mitt videre. Jeg prøvde å inkludere bønnerytme i livet mitt. Senere også sammen med kona mi. Gjennom mange år søkte jeg stadig stillheten ved å gå på tur både i Tyskland, men også rundt omkring i Europa. Denne tiden var preget av et dypt fellesskap og intense erfaringer med Gud. Et liv i et fellesskap prøvde jeg allerede i studietiden. Vi delte ikke bare Guds ord, men også måltidene. Jeg ser fram til et liv på Sandom, da alt dette igjen er en del av livet mitt, og jeg gleder meg til det.

Avsender: Sandom Retreatsentre,
Kollavegen 334, 2685 GARMO

Hilsen fra husfolk

Dette adventsnummeret av Rundbrevet sendes ut til alle som har vært i kontakt med
Sandom gjennom året som gikk.

Vi takker for kontakt, forbønn og gaver. Takk til alle som var gjester og frivillige husfolk
Velkommen i 2021!

Vi ønsker alle en gledelig Jul og Guds velsignelse for et nytt år!

*Fra husfolket på Sandom,
Astrid, Anne-Karin, Elisabeth, Steinar og Tobias*

For å gi en julegave til Sandom:
Bankgiro: 3000 27 03056 – Vipps 551162
IBAN: NO1830002703056 – BIC/SWIFT: SPSONO22

RUNDBREVET sendes gratis 4 ganger i året til alle interesserte
Tlf. 458 70 414 • e-post: retreat@sandom.no • www.sandom.no

Grafisk produksjon: Dale-Gudbrands trykkeri as, Tretten. www.dg-trykk.no